

Aleksander Dumas, ojciec, 1802-1870

Był popularnym pisarzem francuskim, współtwórcą powieści historycznej w skali światowej. Syn zubożałego generała armii napoleońskiej, zaznał w młodości wiele biedy. Nie uzyskał systematycznego wykształcenia; jednocześnie przedkładał nad naukę życie pełne przygód. Między innymi brał udział w rewolucji 1830 oraz w powstaniu Garibaldiiego we Włoszech.

W latach 1851-53 przebywał na emigracji w Belgii, gdzie schronił się przed wierzycielami domagającymi się zwrotu długów. Sam jednak rozgłaszał, że uciekł z kraju z przyczyn politycznych, bojąc się prześladowania ze strony władzy.

Napisał ponad trzysta tomów dramatów i powieści. Nie pracował jednak wyłącznie sam. Miał w zwyczaju zatrudniać pomocników, zwanych urzynami, których teksty podpisywał potem swoim nazwiskiem.

Zyskał rozgłos romantycznym dramatem historycznym *Henryk Walezy i jego dwór* (1829; wystawienie polskie 1850). W Théâtre Historique, który sam założył i stworzył, wystawiał dramaty historyczne i adaptacje swych powieści.

Były one zarazem romansami przygodowymi i do dziś zachowują swą atrakcyjność. Ekranizowano je i adaptowano w postaci seriali telewizyjnych (np. *Trzej muszkieterowie*, 1844, wydanie polskie 1846), *Dwadzieścia lat później* (1845, przekład polski 1846), *Wicehrabia de Bragelonne* (1848, wydanie polskie 1849). Najczęściej opisywał burzliwą epokę królów Ludwika XIII i Ludwika XIV, kardynałów Richelieu i Mazarina. Najświetniejszymi ilustracjami przygód na monarszych dworach są *Królowa Margot* (1845) i *Hrabia Monte Christo* (1845).

Jego syn, noszący to samo imię i nazwisko – Aleksander Dumas (z dopiskiem „syn”, żyjący w latach 1824-1895) – również pisał powieści i opowiadania. W twórczości syna odzwierciedla się burzliwe dzieciństwo: rodzice, nieustannie kłócący się, rozwiedli się wreszcie, jednak długo procesowali się przed sądem o opiekę nad synem. Z kolei jego związek z piękną i bogatą kurtyzaną, Marią Duplessis, został utrwalony w powieści *Dama kameliowa*.